

Heartbreak hotel 20 år senare

Om hösten springer och leker barnen i det färgsprakande landskapet,
Medan jag promenerar våt asfalt fram och sparkar blytung löv.
Tidigare på dagen, den sjunde och sålunda den sista
befinner sig du och jag på Heartbreak hotel.
Men du vill inte minnas mig. Du vill låtsas som vi aldrig funnits.
Skratten vi delade. Sorgen som vi smulade sönder för varandra.
Du vill inte minnas hur jag läste för dig. Du vill inte minnas att du
sjöng för mig.

Man saknar det man hade men inte förstod att man hade. Jag förstår
det nu.
De små stunderna då din hand råkade vidröra min och det kändes
som solen alltid skulle skina. De gånger vi tittade på en film och
klagade på att den var dålig. Hur vi skrattade åt den.
När vi var mitt i allt så trodde vi det var vardag, men det var lycka. Jag
förstår det nu.

om våren sjunger inga lärkor,
men jag är full av förväntan och fast besluten på att inte ge upp där
jag nu går på den där blöta asfalten och sparkar blytung löv.
Jag tror, jag hoppas, jag skall kämpa...

Men barnen springer inte längre
och inte leker de heller.
Deras ansikten är förvridna masker av demoner i ett färglöst
landskap.
och när jag säger **"hej, det är jag igen"**
skyler du dig medan jag möter dig naken.
Du är hård,
Jag mjuk och ful.